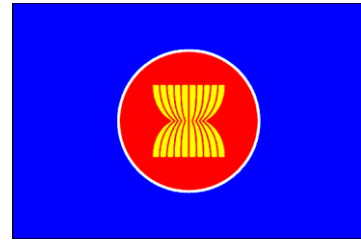

ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

(AEC : ASEAN Economic Community)

เผยแพร่ โดย ครูชลขวัญ แสงเทียน

ชม

ความเป็นมา

สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (ASEAN : Association of Southeast Asia Nation) หรืออาเซียน ประกอบด้วยประเทศสมาชิก รวม 10 ประเทศ ซึ่งแบ่งเป็นประเทศสมาชิกอาเซียนเดิม 6 ประเทศ ได้แก่ มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย สิงคโปร์ บรูไน ไทย และประเทศสมาชิกอาเซียนใหม่ 4 ประเทศ ได้แก่ ลาว กัมพูชา เวียดนาม พม่า โดยมีวัตถุประสงค์การก่อตั้ง ดังนี้

1. เพื่อส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมในภูมิภาคอาเซียน
2. เพื่อรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ และความมั่นคงในภูมิภาคอาเซียน
3. เพื่อใช้เป็นเวทีในการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งในภูมิภาคอาเซียน

และในปี พ.ศ. 2558 (ค.ศ. 2015) อาเซียนจะรวมตัวเป็น **ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community : AEC)** เพื่อก่อให้เกิดการขยายตัวทางการค้า และอำนวยความสะดวกในการค้าและการลงทุนในอาเซียน สำหรับเป้าหมายในการรวมตัวเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน มีองค์ประกอบที่ปรากฏตามพิมพ์เขียวเพื่อจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน หรือที่เรียกว่า **AEC Blueprint** ดังนี้

1. เป็นตลาดและฐานการผลิตร่วมกัน
  - เคลื่อนย้ายสินค้า บริการ และแรงงานฝีมืออย่างเสรี
  - เคลื่อนย้ายเงินทุนอย่างเสรีมากขึ้น
2. เสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน
  - นโยบายภาษี 0 %
  - สิทธิทรัพย์สินทางปัญญา
  - การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน
3. การพัฒนาเศรษฐกิจอย่างเสมอภาค
  - ลดช่องว่างการพัฒนาระหว่างประเทศสมาชิกเดิม กับประเทศสมาชิกใหม่
  - สนับสนุนการพัฒนา SMEs

การรวมตัวเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนนั้น เกิดขึ้นจากการพัฒนาและการขยายตัวทางเศรษฐกิจตามกระแสโลกาภิวัตน์ และแนวโน้มในการทำข้อตกลงการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจตามภูมิภาคต่าง ๆ ทั่วโลก เช่น กลุ่ม NAFTA, กลุ่ม EU, กลุ่ม CER, กลุ่ม MERCOSUR และกลุ่ม GCC เป็นต้น

ผลกระทบของการเป็นรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจของอาเซียนที่มีต่อประเทศไทย

การรวมกลุ่มเศรษฐกิจอาเซียน มีผลกระทบต่อผู้ประกอบการไทยคือ

1. ช่วยส่งเสริมให้เกิดการขยายตัวทางด้านการค้าและการลงทุน
2. ช่วยลดอุปสรรคต่าง ๆ ในการเข้าสู่ตลาด ทั้งมาตรการทางภาษีและมาตรการที่มีใช้ภาษี
3. ช่วยอำนวยความสะดวกทางด้านการค้าและการลงทุน

ดังนั้นผู้ประกอบการไทย จึงต้องเร่งปรับตัวและใช้โอกาสต่าง ๆ เหล่านี้ให้เกิดประโยชน์อย่างเต็มที่ โดยเฉพาะผู้ประกอบการในสาขาที่ไทยมีความพร้อมและมีขีดความสามารถทางการแข่งขันสูง เช่น สาขาผลิตภัณฑ์ยานยนต์ ผลิตภัณฑ์อาหาร ผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ ตลอดจนสาขาบริการ เช่น สาขาการท่องเที่ยว สาขาสุภาพ เป็นต้น แต่สำหรับผู้ประกอบการที่ไม่มีความพร้อมในการแข่งขัน ไม่มีความได้เปรียบในด้านต้นทุนการผลิต ยังต้องเผชิญกับผู้ประกอบการต่างชาติที่สามารถเข้าสู่ตลาดได้สะดวกมากขึ้น อาจต้องออกจากตลาดไป รัฐบาลจึงต้องมีการวางแผนอย่างรัดกุมและรอบคอบเพื่อการรองรับผลกระทบที่จะเกิดขึ้น เช่น มีการจัดตั้งกองทุนเพื่อรองรับผลกระทบจากการเปิดเสรีทางการค้า หรือ มีการกำหนดนโยบายด้านเศรษฐกิจในระดับมหภาคอย่างชัดเจน เพื่อให้เอกชนได้รับทราบและเตรียมพร้อมในการปรับตัวเพื่อเข้าสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนต่อไป

นโยบายภาครัฐต่อการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจของอาเซียน

รัฐบาลมีโครงสร้างเครือข่ายและการขยายความร่วมมือทางธุรกิจในอาเซียน โดยกำหนดยุทธศาสตร์ที่มีต่ออาเซียนใน 4 ด้าน คือ

1. การเป็นพันธมิตรและหุ้นส่วน กล่าวคือต้องทำให้อาเซียนเป็นพันธมิตรและหุ้นส่วนทางด้านการค้าและการลงทุน ด้วยการปรับเปลี่ยนแนวคิดในการมองอาเซียนจากการเป็นคู่แข่งให้เป็นหุ้นส่วน
2. การเป็นแหล่งวัตถุดิบที่สำคัญ เนื่องจากประเทศในอาเซียนมีความหลากหลาย และมีความพร้อมทางเศรษฐกิจที่แตกต่างกันไป มีทั้งกลุ่มประเทศที่มีความชำนาญในด้านเทคโนโลยี กลุ่มประเทศที่เป็นฐานการผลิต และกลุ่มประเทศที่มีทรัพยากรและแรงงานสำหรับการผลิต ดังนั้นจึงเป็นโอกาสของประเทศไทยที่จะต้องพิจารณาเลือกใช้จุดแข็งของแต่ละประเทศมาใช้ประโยชน์ได้อย่างเหมาะสม
3. การเป็นฐานการผลิตให้อุตสาหกรรมไทย การพิจารณาเรื่องการย้ายฐานการผลิตของบางอุตสาหกรรมไปยังประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อสร้างความได้เปรียบในการแข่งขัน โดยเฉพาะอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานทั้งที่เป็นแรงงานฝีมือและแรงงานไร้ฝีมือ เช่น อุตสาหกรรมสิ่งทอ อุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร เฟอร์นิเจอร์ หรือ อาจมีการร่วมทุนระหว่างประเทศไทยกับประเทศเพื่อนบ้าน
4. การเป็นตลาดที่มีประชากรประมาณ 590 ล้านคน ซึ่งนอกจากประเทศไทยจะต้องรักษาตลาดเดิมไว้ให้มั่นคงแล้ว ยังต้องพยายามขยายตลาดให้กว้างขวางมากยิ่งขึ้น

แนวทางการปรับตัวของประเทศไทยและใช้ประโยชน์จากการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจของอาเซียนในเชิงรุก

1. ทำการศึกษาเพื่อเสาะหาแหล่งวัตถุดิบใน AEC เพื่อนำเข้าวัตถุดิบ และสินค้าสำเร็จรูปจากแหล่งผลิตใน AEC ที่มีความได้เปรียบทางด้านคุณภาพและราคา

2. ทำการศึกษาสนธิขมและความต้องการสินค้าในAEC เพื่อเพิ่มการขายให้ตลาดใหญ่ขึ้นและใช้ประโยชน์จากความประหยัดในการขยายขนาดการผลิต (Economic of Scale)

- 3 -

3. ศึกษาความเป็นไปได้เรื่องการย้ายฐานการผลิต สามารถย้ายฐานการผลิตไปยังประเทศที่มีความเหมาะสมที่จะเป็นแหล่งผลิต

4. พัฒนาและปรับปรุงระบบ เพื่อให้ผู้ประกอบการสามารถใช้ระบบจากโลจิสติกส์ได้อย่างเต็มที่ ตลอดจนมีการพัฒนาระบบโลจิสติกส์ในภูมิภาค ให้มีความสะดวกมากขึ้นและมีราคาที่ถูกลง

5. ทำการศึกษาความเป็นไปได้ในการตั้งธุรกิจและใช้แรงงานจากใน AEC ดังนั้น ฐานของธุรกิจจะอยู่ที่ใดก็ได้ในอาเซียน การที่ธุรกิจสามารถใช้แรงงานจาก AEC เป็นการแก้ไขปัญหาขาดแคลนแรงงานฝีมือ

6. การเปิดเจาะตลาดคู่ค้าในอาเซียน สามารถสร้างความได้เปรียบทางภานำเข้ากว่าคู่แข่งที่อยู่นอกอาเซียน

แนวทางการปรับตัวของประเทศไทยและใช้ประโยชน์จากการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจของอาเซียนในเชิงรับ

1. การศึกษาเรียนรู้คู่แข่ง เมื่อมีคู่แข่งใหม่จากอาเซียน
2. หาวิธีการลดต้นทุน เพราะต้นทุนของคู่แข่งอาจลดต่ำลงได้เช่นกัน
3. เสริมจุดแข็ง ลดจุดอ่อน เพราะคู่แข่งจะเข้ามาในประเทศไทยเมื่อไรก็ได้
4. ผูกใจลูกค้าไว้ให้มัน เพราะอาจถูกคู่แข่งที่มีความได้เปรียบในการเป็นฐานการผลิตแย่งลูกค้าไปได้

5. หาวิธีป้องกันไม่ให้คู่แข่งแรงงานฝีมือ โดยคิดหาวิธีที่จะทำให้เขาอยู่กับเราตลอดไป

6. ศึกษาเรียนรู้คู่แข่งทุกราย และวิเคราะห์ SWOT

เอกสารอ้างอิง

เตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน ASEAN Economic Community (AEC) 2015. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก

www.oknation.net/blog/Smartlearning/2011/05/24/entry_2 สืบค้นเมื่อ 13 กันยายน 2554

SME กับประชาคมอาเซียน. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก <http://webhost.cod.go.th/Korat1/> - - /

สืบค้นเมื่อ 13 กันยายน 2554